

i vecne správny záver nalézacieho soudu, že obžalovaný jednal v úmyslu prezidentu republiky na cti ublížiti.

Čís. 5180.

Len taká obrana je potrebná a prípustná, ktorá je v správnom pomere k útoku.

(Rozh. zo dňa 8. januára 1935, Zm III 222/34.)

Najvyšší súd preskúmal trestnú vec proti Ž. B., obžalovanému zo zločinu smrteľného poškodenia tela, spôsobeného v silnou rozčulení, a na základe verejného pojednávania následkom zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol rozsudok, ktorým — okrem iných opatrení — zmätočnú sťažnosť zamietol.

Z d ô v o d o v :

Proti rozsudku vrchného súdu podal zmätočnú sťažnosť obžalovaný v smysle § 385, č. 1 a), c) — správne len podľa č. 1 c) — tr. p. z toho dôvodu, že vraj vrchný súd mylne užil ustanovení trestného zákona, keď neuznal, že obžalovaný spáchal svoj čin v oprávnenej obrane podľa § 79 tr. z., čiže prekročil hranice tejže len z ľaku, strachu alebo zo zmätku. Zmätočná sťažnosť je bezzákladná.

Mylný je názor sťažovateľov, že za potrebnú a preto oprávnenú má sa považovať aj taká obrana, ktorou napadnutý odvráti hroziaci bezprávny útok. Ako to vrchný súd správne vyriekol — len taká obrana je potrebná a prípustná, ktorá je v správnom pomere k útoku. Hľadiac na to, že poškodený nebol ozbrojený a nemal ani palicu, obžalovaný však bol ozbrojený palicou a služobnou pištoľou a stál od poškodeného pred užitím zbrane na 2—3 kroky — bez právneho omylu vyriekol vrchný súd, že obžalovaný bol by mohol odstrašiť poškodeného od ďalšieho útoku palicou alebo výstrelom do vzduchu a nebolo potrebné, aby strelil poškodeného do brucha. Nemýlil sa ďalej vrchný súd ani v tom, že neuznal, že by obžalovaný bol spáchal trestný čin zo strachu, z ľaku, alebo zmätku. Obžalovaný ako poľný hájnik musel vedieť, akým spôsobom môže sa cieľu primerane brániť proti podobnému útoku, jakému bol vystavený so strany poškodeného. Výstup tohoto mohol síce vyvolať v ňom silné rozčulenie, avšak nie takého stupňa, že by nebol mohol už nahliadnuť, že nie je potrebné hneď streliť do tela bezbranneho útočníka. Preto vrchný súd správne uznal obžalovaného vinným. Bezzákladná zmätočná sťažnosť bola podľa § 36 por. nov. zamietnutá.

Čís. 5181.

Medze oprávnenej obrany proti výkonu domácej kázne.

(Rozh. zo dňa 8. januára 1935, Zm IV 222/34.)